

[Henning Philipsen.]

Må jeg så gøre yderligere et par bemærkninger til andre ordførere. Vi agter kun — og lad mig bare slå det fast — at gribe ind i overenskomstsituationer, hvis det er godkendt af fagbevægelsens egne medlemmer. Jeg tror også, det er gået op for hr. Kaj Poulsen såvel som for arbejdsministeren.

Til hr. Johan Philipsen, som mener, vi mestrer gentagelsens kunst, må jeg sige, at her er vi som så ofte før under nødvendighedens lov, fordi det altså somme tider har været nødvendigt at gentage det for at få det til at sive ind hos venstre; en af årsagerne til, at vi så tit bliver nødt til det, ligger altså i venstres uforstand.

Endelig til hr. Bay, som jo gerne vil give mit parti navneforandring: nu kan det jo ikke forbavse, når man ved, at netop hr. Bay og hans parti i forvejen har patent på at give sit eget parti et navn, som ikke svarer til realiteterne, så det skal man have lov til. Men endelig må jeg da lige sige til hr. Bay, at de statsansatte funktionærer, som hr. Bay så hånligt omtaler, dog for de flestes vedkommende betaler skat i modsætning til visse højtbetalte og yderligere højere betalte advokater, som hr. Bay omgiver sig med.

Jeg tror, jeg skal stoppe her. Jeg takker i hvert fald for de venlige bemærkninger, der er faldet, og så må vi tage diskussionen i udvalget.

(Kort bemærkning).

Kurt Hansen (VS):

Jeg mener ikke, der i mine udtalelser fra før lå noget om, at jeg gik ind for en total nedlæggelse af den statslige arbejdsformidling. Hvis det har været tilfældet, er der tale om en fremstilling på en forkert måde, så har jeg fortalt mig. Det, jeg mener jeg har sagt, er, at vi går ind for en total nedlæggelse af den statslige arbejdsanvisning, og det er der som bekendt forskel på, hr. Henning Philipsen. Jeg synes, det er væsentligt lige at få rettet den ting.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen):

Vi har som allerede nævnt diskuteret disse ting mange gange, så jeg skal ikke gøre mange bemærkninger her.

Jeg er enig med hr. Johan Philipsen, når han taler om det behov, der er i arbejdsfor-

midlingen og i arbejdsmarkedsnævnene for et stærkt forøget samarbejde med de sociale myndigheder, ikke mindst i forbindelse med den kommende bistandslov. Jeg gør også bare for en ordens skyld opmærksom på, at jeg håber, hr. Johan Philipsens enighed rækker så langt som til at sikre den arbejdskraft og de penge, som er nødvendige i denne sammenhæng.

I øvrigt skal jeg bare gøre et par bemærkninger til det, der har været fremført. Hr. Jørgen Jensen sagde, at det ikke var tilfredsstillende med den arbejdsanvisning, som fandt sted gennem arbejdsformidlingen. Dertil vil jeg bare sige, at jeg selv igennem en årrække har været med til at anvise arbejdskraft igennem min tidligere virksomhed, og jeg har ikke konstateret, at der er nogen stærkere kritik nu af arbejdsanvisningen, end der var på det tidspunkt, da fagbevægelsen havde den.

Jeg konstaterer bare, at hr. Kurt Hansen er absolut imod en statslig arbejdsanvisning, konstaterer, at han altså ikke på dette område kan acceptere den socialisering, som har fundet sted, og det tager jeg til efterretning.

Han sagde videre, at arbejdsløse bør anvises arbejde efter tur, altså efter anciennitet, efter hvor lang tid man har været ledig. Det synes jeg nok er et meget farligt synspunkt. Arbejdsformidlingens fornemste opgave må dog vel være at sikre den enkelte arbejdssøgende det bedst mulige job, og det kan man ikke, hvis man skal køre efter den regel, som hr. Kurt Hansen foreslog.

Hr. Kurt Hansen sagde også, at man kan ansættes under ringere lønvilkår. Ja, det kan man også, selv om man ikke har noget med arbejdsformidlingen at gøre. Der er da lykkeligvis tusinder af lønmodtagere, som i en periode har en ekstraordinært stor indtægt, som de ikke har nogen garanti for på det næste arbejdssted at kunne opretholde. Det, der er afgørende her, mener jeg, er, om man respekterer de overenskomster og aftaler, de overenskomstmæssige lønninger, som gælder for det pågældende arbejde, og som de kolleger, man skal arbejde sammen med, kan opnå.

Jeg skal ikke sige meget til hr. Henning Philipsen, for han sagde, at det, man mente med „den egentlige arbejdsformidling“, var,